

سرشناسه: گینزبرگ، آلن، ۱۹۲۶ - ۱۹۹۷م. Ginsberg, Allen
عنوان و نام پدیدآور: مهتاب درونت را دنبال کن/ حرف - ایده‌های آلن
گینزبرگ: گردآوری و برگردان علی قنبری.

مشخصات نشر: تهران، رایبد، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: ۱۳۱ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۳۸۶-۴-۰

وضعیت فهرست‌نویسی: فییا

یادداشت: کتاب حاضر گردآوری و ترجمه سخنان آلن گینزبرگ از کتاب
«Collected poems, 1947-1997, 2006» و مصاحبه‌های او است.

یادداشت: کتاب حاضر توسط نشر ورا در سال ۱۳۹۹ فییا گرفته است.

موضوع: گینزبرگ، آلن، ۱۹۲۶ - ۱۹۹۷م. کلمات قصار

Ginsberg, Allen - Quotations

گینزبرگ، آلن، ۱۹۲۶ - ۱۹۹۷م. مصاحبه‌ها

Ginsberg, Allen - Interviews

شاعران آمریکایی، قرن ۲۰م. مصاحبه‌ها

Interviews - 19th century - Poets, American

رده‌بندی کنگره: PS۳۵۳۳

رده بندی دیویی: ۸۱۱/۵۴

شماره‌ی کتابشناسی ملی: ۹۰۸۱۳۷۷

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فییا

مهتاب درونت را دنبال کن؛ حرف - ایده‌های آلن گینزبرگ

نویسنده: آلن گینزبرگ

ترجمه: علی قنبری

صفحه‌آرا: آیه فیلی

طراح جلد: محمدرسول شکرانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: تابستان ارس

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۳۸۶-۴-۰

چاپ اول: ۱۴۰۱

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۷۰۰۰۰

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان منیر جاوید، کوچه‌ی شهرزاد، پلاک ۴

تلفن: ۰۲۱ - ۶۶۳۴۵۰۶۴

www.raybodpub.com

info@raybodpub.com

مہتاب
درونت را
دنیاں کن

گردآوری و ترجمہ
علی قنبری

www.kotab.ir

فهرست

مقدمه	۹
نوشتن	۱۵
شعر	۲۱
نفس (واحد معنایی شعر)	۲۳
سطر بلند (بند)	۲۸
لحن	۳۱
درباره «زوزه» و شعرهای دیگر	۳۴
شاعر	۴۱
شاعران، نویسندگان و هنرمندان دیگر	۴۳
کارگاه شعر	۴۷
هنر	۴۹
مخاطب شعر	۵۰
اصلاح و بازنویسی شعر	۵۲
عکس و عکاسی	۵۴
استفاده از کامپیوتر و ماشین تحریر	۵۶
عشق	۵۸
واقعیت و حقیقت	۶۲
معرفت و آگاهی	۶۴
تاریخ	۶۵
جنون	۶۸
روح	۷۰
مرگ	۷۲
کاییتالیسم و کمونیسم	۷۳
جنگ و صلح	۷۵

فلسفه‌ی زندگی ۷۷

سانسور ۸۱

رنج ۸۲

امر مقدس ۸۳

آمریکا ۸۴

گل ۸۷

هایکو ۸۹

سفر ۹۱

زمان ۹۲

شهرت و موفقیت ۹۳

مقدمه

آلن گینزبرگ شاعر و نویسنده‌ی برجسته آمریکایی، متولد سوم ژوئن ۱۹۲۶ در نیوآرک نیوجرسی است. او یکی از چهره‌های برجسته‌ی نسل بیت^۱ در دهه‌ی ۱۹۵۰ و یکی از تأثیرگذارترین نویسندگان آمریکایی زمان خود بود که همراه جک کرواک^۲، ویلیام اس. بوروگس^۳ و جان کلنن هولمز^۴ هسته‌ی اولیه‌ی نسل بیت را تشکیل داده بودند و بعد از مدتی نیل کسیدی^۵ و گریگوری کورسو^۶ نیز به آن‌ها ملحق شدند. گینزبرگ در یک خانواده‌ی یهودی متولد شد. پدرش لوئی گینزبرگ شاعر و معلم مدرسه بود. مادرش نائومی لیورگانت گینزبرگ از بیماری روحی پارانویا رنج می‌برد. مادرش در حزب کمونیست فعالیت داشت و هرازگاهی آلن و تنها برادرش یوجین را با خود به جلسه‌های حزب می‌برد. آلن و نائومی ارتباطی عمیق داشتند از پادشاهان و کارگرها برای فرزندانش و

1. Beat Generation.
2. Jack Kerouac.
3. William S. Burroughs.
4. John Clellon Holmes.
5. Neal Cassady.
6. Gregory Corso.

شعرخوانی‌های پدرش از الیوت و امیلی دیکنسون، درد و رنج سال‌های درمان نائومی را به بخش جدایی‌ناپذیری از دنیای پارانوایی کمونیست‌های آواری آمریکا در نوشته‌های آلن تبدیل کرد. نائومی مدت‌ها در آسایشگاه گریستون بستری شده بود. مرگ نائومی در سال ۱۹۵۶ در بیمارستان ایالتی پیلگریم رقم می‌زند. شعر بلند کدیش^۱ را در شرح دنیای فروریخته و روبه‌نابودی‌اش و جوانی‌های کابوس‌وار آلن رقم می‌زند.

آلن در نوجوانی شروع به نوشتن کرد. او ابتدا کارش را با نوشتن برای نیویورک تایمز آغاز کرد و درباره‌ی موضوعات سیاسی و حقوق کارگران می‌نوشت. در دوران دبیرستان به‌خاطر تشویق معلمش خواندن آثار والت ویتمن را آغاز کرد. گینزبرگ پس از تحصیل در دانشگاه ایالتی مونت کلیر با یک بورس تحصیلی از انجمن مردان جوان عبری در سال ۱۹۴۹ به دانشگاه کلمبیا رفت.

گینزبرگ در نیویورک به همراه لوسین کار با نویسندگانی آشنا شد که بعدها نسل بیت را تشکیل دادند. گینزبرگ را هم چنین لوسین کار به نیل کسدی معرفی کرد، شخصیتی که تأثیر بسیاری در او داشت. گینزبرگ در همان سال به جرم نگهداری اموال دزدی هربرت هانکه دستگیر می‌شود که با پادرمیانی تعدادی از استاد‌های دانشگاه او را به‌جای زندان به مدت هشت ماه در بخش مراقبت ویژه در آسایشگاه روانی کلمبیا بستری می‌کنند. ماحصل این هشت ماه، تجربه‌ای کامل از بازی بین جنون و واقعیت و آشنایی او با نویسندگانی به نام کارل سالومون بود که الهام‌بخش قسمت سوم شعر زوزه^۲ می‌شود. با پایان کالج، بساط شعرخوانی بیت‌ها به کافه‌های ارزان‌قیمت حومه‌ی نیویورک و گرینویچ ویلیج کشیده می‌شود؛ جایی که پذیرای نسل جدیدی از اکسپرسیونیست‌های تازه نفس - مثل

1. Kaddish.

2. Howl.

جکسون پولاک و فرانس کلاین - و آهنگسازان تجربه‌گرا - مانند جان کیج - و شاعران آوانگارد - چون فرانک اوهارا و جان اشبری - نیز بود.

گینزبرگ در سال ۱۹۵۶، پیتراورلوفسکی را در سانفرانسیسکو ملاقات کرد و تا آخر عمر در کنار او ماند. از آنجا بود که وی به بودیسم تبتی علاقه‌مند شد. گینزبرگ در سانفرانسیسکو با شاعران رنسانس سانفرانسیسکو ملاقات کرد که بعدها به نسل بیت پیوستند.

گینزبرگ، در سال ۱۹۹۳ برای کتاب «سقوط امریکا» جایزه کتاب ملی امریکا را برد و از وزیر فرهنگ فرانسه نیز مدال شوالیه هنر و ادبیات را گرفت. او در پنجم آوریل ۱۹۹۷ در سن هفتاد سالگی در اثر ابتلا به سرطان کبد درگذشت.

گینزبرگ شاعر و فعال سیاسی بود و در دهه‌ی ۱۹۶۰ در اعتراض‌های مدنی و مخالفت علیه جنگ ویتنام نقش بسیار فعالی داشت.

گینزبرگ بیشترین شهرتش را به‌خاطر کتاب شعر زوزه دارد که در آن او نیروهای مخرب سرمایه‌داری و محافظه‌کاری را نقد کرده‌بود و این کتاب را در سال ۱۹۵۶ پلیس سانفرانسیسکو و گمرک امریکا توقیف کرد.

او هنگام تحصیل در دانشگاه کلمبیا با جک کرواک نویسنده رمان معروف در جاده^۱ و ویلیام باروز نویسنده‌ی ناهار لخت^۲ آشنا شد و این سه تبدیل به چهره‌های برجسته نسل بیت شدند و به‌همراهی گریگوری کورسو، گری اسنایدر^۳ و لارنس فرلینگتی^۴ عامه‌گراترین شعرهای مدرن در آن زمان به جنبش بیت تعلق داشت. واژه‌ی «بیت» از ازیافتادگی، سرخوشی و بدیهه‌سرایی جاز حکایت دارد که الهام‌بخش بسیاری از نویسندگان بود و اولین بار جک کرواک آن را به کار برد.

1. *On The Road*.

2. *Naked Lunch*.

3. Gary Snyder.

4. Lawrence Ferlinghetti.

گینزبرگ به جای توجه به سبک آن دوره - یعنی دوره‌ی زمانی بعد از جنگ که مطابق با عرف فرمالیسم و با تعقید روشنفکرانه همراه بود - بازگشت به بی‌واسطگی، عدالت‌طلبی و سیروسلوک‌های شهودی ویلیام بلیک^۱ و والت ویتمن^۲ را مطرح کرد. بعد از آن بود که ویلیام کارلوس ویلیامز در اصطلاحات امریکایی معاصر نوشت که گینزبرگ صدای متفاوت خود را یافته است.

گینزبرگ هم‌چنین دنباله‌رو این گفته‌ی جک کرواک بود که عنوان می‌کرد نوشتار به مثابه‌ی یک بیان بداهه فقط با اصلاح و تجدیدنظر تضعیف می‌شود. مطابق شیوه‌ی گینزبرگ «عروض رقص فی‌البداهه»^۳ی کرواک به یک یقین، شیفتگی تمام‌وکمال ذن‌گونه، توجه به ناخودآگاه خویش و به عمل نوشتن نیاز داشت. گینزبرگ هم‌چنین عبارت ویلیام بلیک را در این خصوص نقل می‌کند:

«فکر اولیه، بیش از همه در هنر بهترین چیز است و بعد در امور دیگر» یعنی همان شیوه‌ی بداهه‌گویی در شعرهای «زوزه» و «کدیش».

گینزبرگ می‌گوید: «در امریکا از توماس ولف تا کرواک یک سنت نثری شخصی وجود دارد و عبارت نثری کاملاً فردی است. از خودِ خود نویسنده می‌آید، از خویشتنِ او، جسمش، ریتم نفس‌ها و لحن واقعیش». والت ویتمن آن را «خودآگاه عظیم آدم‌های امریکایی» نامیده است.

گینزبرگ با نوشتن تمام‌وکمال خود بر چشم‌انداز امریکایی - وقتی که شرم و حیا و محافظه‌کاری مطبوع است - به این وضعیت پاسخ داد. پسر جوان شعر «به عمه زُز» که «بر ستون نازک پاهایش توی حمام - موزه نیوآرک» ایستاده است، مؤلفه‌های شخصی گینزبرگ را بیان می‌کند که هم‌زمان افشاکننده و آسیب‌رسان است.

1. William Blake.

2. Walt Whitman.

در سال ۱۹۵۵، رنسانس سانفرانسیسکو با یک شعرخوانی مهم و منحصر به فرد روی صحنه ظاهر شد؛ در شبی که گینزبرگ شعر زوزه را در «درماپز» اجرا کرد. جک کرواک این اتفاق را به این شکل شرح می‌دهد:

«به هر رو، من همه‌ی دارودسته‌ی شاعران عربده‌کش رو برای شعرخوانی اون شب جمع کردم که در کنار چیزهای مهم دیگه، شب تولد رنسانس سانفرانسیسکو بود. همه اونجا بودند. شب دیوونه‌کننده‌ای بود و من با اونچه در دستم بود دور و بر سکه‌های ده سنتی و بیست‌وینج سنتی بودم که از طرف آن دسته از مخاطبان به نسبت جدی پرداخت‌شده‌بود که دورتادور گالری ایستاده‌بودند و این اتفاق تا ساعت یازده شب ادامه داشت تا وقتی الوا گلدبروک (آلن گینزبرگ) شروع کرد به خواندن و نعره‌زدن شعرش (زوزه) سرمست از دست‌هایی که فریاد می‌زدند «برو! برو! برو!» اجرای شعر زوزه و هم‌چنین شعرخوانی‌ها در «سیکس گالری» رسانه‌ها را به سوی طیفی از شعرهای دیگرگونه بازگشت و نیز مفهوم شعر را به مثابه‌ی اجرای عمومی معرفی کرد؛ چیزی که به شکلی روزافزون در یک دوره‌ی زمانی تلوزیون و راک‌اندربول را به تسلط درآورده‌بود.

در «زوزه» بدیهه‌سرایی کلامی و میزان موسیقایی جاز در سطرهایی نظیر «جیغ و دادهای سطل زباله و شاهچراغِ مهربانِ ذهن» به‌خوبی شنیده می‌شود. همچون گینزبرگ معتقد است که «او در زبان حرکتی ایجاد کرده‌است و این حرکت انسانی او بوده‌است و بنابراین غیرقابل‌تغییر است.» به هر حال سرودن بداهه نمی‌تواند بدون انضباط خاصی باشد، اما «این نوع نوشتار چه چیزی را طرح می‌کند؟» گینزبرگ می‌گوید: «یک چیز تمام‌وکمال است، تقریباً شبیه‌ی ذن، شیفتگی تمام، توجه به آگاهی ... به‌شکلی که این توجه هنگام نوشتن سست و متزلزل نمی‌شود و بازگشتی به سوی خود ندارد و به‌صورت خودآگاه در می‌آید.» با توجه به ریشه‌های این نوع شعر

در شعر بلیک، ویتمن و ویلیام کارلوس ویلیامز، نوشتار بیت، عامه‌گرا، بی‌واسطه، نمایشی، خلسه‌وار، سوزناک، شفاهی و وردگونه است. این نوع شعر در عین بی‌نزاکتی و گستاخی، روحانی و معنوی است. گینزبرگ در سطر «نشئه‌ها فرشته‌خو مشتاق سیر ملکوتی با دینام پرستاره‌ی ماشین شب» در جست‌وجوی معنا بالا و پایین می‌پرد. گینزبرگ از دانشگاه کلمبیا اخراج شده و زمانی را نیز در بخش روانی بیمارستان «راکلند» گذرانده بود؛ یعنی در وقتی شعر به فرم، ادبیات، پالودگی و غیرشخصی بودن التزام داشت، شعر گینزبرگ، تند، بی‌واسطه، قبیح، شخصی و پرطمطراق بود. قهرمان مرموز شعر «زوزه»، نیل کسدی - که همچون دین موریاتی شخصیت «در جاده» کرواک جاودانه شد - زندگی پر جوش و خروش و در نهایت خود ویرانگرانه‌ی کولی‌واری داشت که این چنین تحسین شده بود. کسدی در سال ۱۹۶۸ در سن چهل و یک سالگی به خاطر خوردن قرص‌های خواب‌آور مُرد. سال بعد کرواک نیز درگذشت. در سال ۱۹۷۵ نفوذ بیت کمتر از نفوذ جنبش هیپی بود. با وجود این شاعرانی چون گینزبرگ و اسنایدر به‌سوی چشم‌اندازهای متنوعی رفتند. حضور پرشکوه «شعراجرا» در صحنه نیز به ادامه‌ی حیات شعر بیت کمک کرد.